

14 - Luku:

Bussi oli edelleen tukevasti penkassa, jossain täällä Haminan takana ja hyvin lähellä itärajaa.

Muitakin oppilaita alkoi palailemaan bussin luokse.

Kaikilla oli sama viesti, että alueella ei näkynyt ketään ja että apuja me emme saisi.

Myöskin kiusaajani alkoivat palailemaan bussille.

Erytisesti Mikko K:ta vitutti se, että hän oli täällä eikä tyttöystävänsä luona.

Mikko oli saanut itselleen tyttöystävän Kotkan Karhuvuoresta ja hänellä oli muruaan ikävä.

Haminasta Kotkaan oli jonkun verran matkaa.

Joten hän päätti purkaa tämän patoutumansa minuun.

Me kumpikaan emme tässä vaiheessa tieneet, että se olisi viimeinen kerta kun Mikko K tulisi näin tekemään minulle.

Lisäksi kohta olisi taas yksi teinityttö vapailla markkinoilla Karhuvuoren suunnalla.

Ensin Mikko K tuijotti minua ja lähti sitten kävelemään hitaasti minua kohti.

Mikon silmät huokuivat vihaa ja halveksintaa minua kohtaan.

Enkä minä ollut tehnyt yhtään mitään miksi olisin tuon käytöksen ansainnut.

Mikko K oli pitkään ollut ainoa lapsi ja käytännössä saanut tahtonsa läpi pienemmässäkin asiassa.

Muutama vuosi sitten Mikko sai pikkuveljen ja vanhempien huomio meni tälle.

Mikko K ei pitänyt siitä yhtään, että hänen oma vaikutusvaltansa perheessä väheni.

Mikko K oli aina ollut koulukiusaaja, mutta pikkuveljen ilmestymisen jälkeen hänen toimintansa meidän kiusattujen suuntaan muuttui brutaalimmaksi.

Hän alkoi hakea väkivaltaisesti sitä huomiota meiltä kiusatuilta, jota hän kaipasi vanhemmiltaan.

Ja se oli suhteellisen helppoa sillä Mikko K harrasti kamppailulajeja.

- Mitäs Jäbä on tänään sähläillyt?

Mikko K aloitti settinsä klassikolla ja tutuksi tulleella. hitillään.

Siihen päälle muutama runkkariläppä ja yleistä dissaamista meikäläisestä.

Jokin oli minussa muuttunut ja en jaksanut reagoida millään lailla.

Vieressäni oleva putkikassi täynnä aseita, saattoi olla se isoin tekijä että Mikko K: ta vastassa oli nyt eri Jäbä kuin aamulla.

Koska hän ei saanut verbaalisesti otetta minuun, niin sitten hän tönäisi minua.

Se mihin Mikko K ei ollut varautunut, niin kun hän elvisteli tuttuun tapaansa kavereilleen minun nöyryyttämistäni, niin hänen huomiona minuun oli herpaantunut.

Se on ihan ymmärrettävää, koska en ollut koskaan aiemmin ollut uhka.

Niinpä hän ei pitänyt minua uhkana myöskään tänään.

Ei Mikkoa voi tästä syyttää.

Hän toimi niin kuin oli aina aiemminkin toiminut.

Lisäksi koskaan aiemmin hän ei ollut saanut minkäänlaisia sanktioita tästä käyttäytymisestään.

Kun hän oli sivuttain minuun, niin reppuni antoi minulle voimaa, nousin pystyyn ja pamautin kyynärvarrella Mikko K:ta poskeen.

Tähtäsin nenään ja toivoin isoa verenvuodatusta.

Enemmän Mikko K oli hämmennyksissä siitä, että tein mitä tein, kuin se että iskuni olisi nyt kuitenkaan ollut kova.

Eikä se edes mennyt perille asti.

Se oli kuitenkin statementtini ensimmäinen osa.

- Mitä vittua...Mikko K sopersi.

Ympärillä olevat oppilaat katsoivat tilannetta epäuskoisena.

He katsoivat minua epäuskoisena.

Onnistuisin vielä tänään moninkertaistamaan tuon epäuskoisuuden määrän.

Mikko K ei ottanut hyvin sitä vastaan, että koulukiusattu alkaa puolustamaan itseään.

Hän hyökkäsi kimppuuni nyrkit ojossa.

Minulle kuitenkin tuli ihmepelastuminen.

- Lopettakaa. Opettajamme Reijo Huusi.

Ja loppuihan se vähäksi ajaksi kun opettaja oli paikalla ja erotti meidät toisistaan.

Reijo piti meille julkisen puhuttelun, että täällä ei tapeltaisi.

Lisäksi tulisimme molemmat saamaan jälki - istuntoa kun palaisimme takaisin koululle.

Kun opettaja oli sivummalla, niin Mikko K löi minua kovaa poskelle ja kaaduin lujaa maahan.

Ympärillä olevat muut oppilaat kannustivat Mikkoa K:ta.

Tänään he laittoivat rahansa väärään hevoseen.

- Sinun ei olisi pitänyt toimia noin. Sanoin ja kävelin repulleni.

- No mitäs Jäbä nyt aikoo tehdä? Runkata vai?

Kaikki nauroivat minulle, katsoin tuota nauravaa teinilaumaa ja sitten minulla napsahti.

Hypistelin reppua ja otin sieltä GSh - 18 pistoolin esille.

Se tuntui tutulta ja turvalliselta.

Ihmiset kohahtivat.

Ilmeisesti Mikko K koitti sovittaa tai selittää tai en minä tiedä mitä hän yritti.

Jotain mongerrusta Mikon suusta nyt kuitenkin tuli.

Katsoin lumoutuneena pistoolia ja ympärillä oleva maailma menetti merkityksensä.

Ase oli ladattu ja otin varmistimen pois päältä.

Elokuvat ja pelit olivat tehneet sen, että kuka tahansa teini osasi käsitellä asetta oikeaoppisesti.

Ja olinhan minä isän ja sedän mukana käynyt muutaman kerran ampumakerhon radalla.

Minä en halunnut tässä vaiheessa mitään anteeksipyyntöä.

Ainoa asia mikä päässäni soi oli se, että minun kiusaamiseni jäisi lopullisesti tähän päivään.

Tämän päivän jälkeen kukaan ei enää ikinä kiusaisi minua ilman seuramuksia.

Ihmiset kohautivat kun otin pistoolin käteeni ja osoitin sillä Mikko K:ta päähän.

Ihan kuin jossain toimintaleffassa.

Mikko K taisi itse kuitenkin tajuta mistä oli kysymys ja että neuvottelut oli nyt neuvoteltu.

Nyt oltiin tosi tiukassa paikassa.

Opettajamme Reijo ja Markku tulivat paikalle.

He järkyttyivät kun katsoivat minuun ja näkivät pistoolin käsissäni, joka tähtäsi Mikko K:n päätä.

- - Laita tuo heti alas. Reijo huusi.

- Enpä taida. Se minun kiusaamiseni loppuu tänään tähän. Sanoin.

- En minä ole sinua kiusannut. Mikko K oli löytänyt viimeiset rohkeuden rippeensä ja koitti selvittää tilanteesta puhumalla.

Itseasiassa kääntämällä tilanteen aivan pääläelleen.

Normaali ihminen olisi kavahtanut jos häntä osoitettaisiin aseella päähän.

Hän olisi pyytänyt armoa vaikka polvillaan rukoillen.

Jostain syystä koulukiusaajien ajatusmaailma on erilainen.

- Ensinnäkään he eivät pidä itseään kiusaajina.

Toisekseen he uskovat että heidän käyttöksensä on oikeutettua.

Ja kolmanneksi he eivät oikeasti usko joutuvansa vastuuseen omasta käytöksestään koskaan.

Lopetin tähtäyksen ja laskin aseensa jalkani vierelle, sekä katsoin maahan.

- Hyvä. Reijo sanoi ja alkoi varovaisesti lähestyä

minua.

Jotenkin Mikko K lasi tämän heikkoudeksi.

Heikkouden osoittaminen teki sen, että aloin taas muiden silmissä muuttua vitsiksi.

- Jäbä on tuonut leikkiaseen mukanaan. Tarmo huusi.

Se ei ollut minusta täysipäisen miehen puhetta.

Muu luokka innostui siitä ja he oikeasti uskoivat minulla olevan kädessäni muovinen leikkiase tai sitten vaaraton replika.

Mikko K meni myöskin tähän harhaan ja hän varmaan ajatteli, että aina kun hän oli pilkannut minua, niin se oli nostanut hänen statustaan muiden ihmisten silmissä.

Mikko K alkoi laulamaan pilkkalauluja minusta ja ympärillä olevat muut ihmiset yhtyivät tähän pilailuun.

He oikeasti uskoivat että minä pilailin heidän kustannuksellaan.

Opettajamme Reijo ja Markku yrittivät

epätoivoisesti saada tilanteen hallintaan.

Kuitenkin kai hekin menivät siihen massahysteriaan mukaan ja ajattelivat että minulla olisi vain leikkiase.

Kukaan ei pitänyt minua edelleenkaan uhkana vaan aloin jälleen muuttua heidän mielissään naurettavaksi pelleksi.

Mikko K teki runkkausliikkeitä ja yllytti muita tekemään samoin.

Molemmat käteni alkoivat täristä.

Tämä kaikki teki sen että minua pilkattiin kovemmin kuin koskaan.

Katsoin Mikko K:ta silmiin.

Mikko K katsoi takaisin ja sanoi minua pelkuriksi.

- Niin. Vastasin ja pidin aseeni vapisevin käsin jalkani vierellä.

En sitten tiedä kumpi meistä oli yllättyneempi, minä vai Mikko K kun nostin pistoolin takaisin ylös, tähtäsin Mikkoa päähän ja painoin liipaisinta.

Sen jälkeen pistooli lähetti luodin kohti hänen
otsalohkoon.

Enää kukaan ei nauranut minulle.

Kätteni värinä oli myöskin loppunut.

23 - Luku:

Uni sai vallan jopa ääriolosuhteissa.

Ja sittenpä me olimme luokkahuoneessa.

Ei ollut poreallasta, eikä alastomia julkkisnaisia.

Istuin pulpetissani ja luokassa oli muitakin kuin minä.

Opettajamme Reijo oli meidän edessämme.

Hän oli kuin jääpuikko.

Vaikka hän liikkui ja puhui, niin kaikesta näki että hän oli jäässä.

Nestori ja Mari flirttailivat keskenään omien pulpettiansa välissä.

Mari oli pukeutunut Cheerleaderiksi ja näytti kannattavan Kiusaajien joukkuetta.

Molemmat olivat täynnä luodinreikiä ja heidän vaatteensa olivat veressä.

Katsoin omaa pulpettiani, se oli myöskin veren peitossa.

Mikko K istui vieressäni ja yritti kovasti kaveerata.

En osannut suhtautua siihen oikein mitenkään.

Myöskään en osannut vieläkään suhtautua hänen päässään olevaan luodinreikään.

- Jäbä. onkos läksyt tehty...

Ennen kuin ehdin vastata, niin paikalle tuli luokkamme Janne, joka myöskin oli yksi koulukiusaajistani.

- Anteeksi, että ollaan myöhässä.

Hän ei ollut pahin koulukiusaajani, kiusasi nyt kuitenkin muiden mukana.

Jannen erityispiirre oli se, että hänellä oli hymypatsas, siis se patsas, joka annetaan joka vuosi pahimmalla pyrkyrille.

Hänen takanaan oli kaveri, jota oli vaikea tunnistaa.

Häntä oli vaikea tunnistaa sen takia, että hänellä ei ollut päätä.

Tämä päätön mies huitoi kovasti.

Hänellä näytti olevan paljon kerrottavanaan, vaan ei päätä jonka kautta sen tarinan saisi itsestään ulos.

Katsoin tämän päättömän kaverin vaatteita ja sitten tajusin, että kyseessä oli Tarmo.

Tarmo oli mielenkiintoinen kaveri.

Pidin häntä kaverinani ja joskus jopa ystävänäni, mutta hän osasi vaihtaa puolta hyvinkin luovasti.

Tarmolla oli kavereita niissä joita kiusattiin ja sitten hänellä oli kavereita koulukiusaajien joukossa.

Hän sopeutui aina ryhmään.

Ja hänestä oli helppo kiusata ja nöyryyttää minua, jos hän oli ryhmässä joka niin minulle teki.

Ja jos hän oli joutunut kiusattujen ryhmään, niin hän osasi sopeutua sinne.

Tarmo tuli eteeni ja alkoi kauhean viittelöinnin.

Hän näytti olevan kovasti vihainen minulle.

- Tarmo, hei en mä sua tappanut.

Aloin pienin askelin ymmärtämään miten nämä painajaiset toimivat.

Janne kääntyi katsomaan minua.

- Sä et taida ymmärtääkään kuinka paljon kärsimystä ja kuolemaa sä olet aiheuttanut.
- En mä ole sun ja Tarmon kuolemasta vastuussa. Sanoin.
- Kyllä olet.

Janne alkoi saarnaamaan, että hän oli kuollut kun he olivat tehneet väijytyksen, jossa Mari ja Nestori olivat kuolleet.

Minäkin olin vastannut tuleen.

En ollut katsonut minne tulitin, kunhan tulitin.

Yksi luoti olikin mennyt Jannen kurkun läpi, vaikka en tiennyt sitä silloin kun tilanne oli päällä.

- Eikös se Jarno ymmärtänyt, että kohdistamaton laukauskin voi tappaa? Opettajamme Reijo puuttui keskusteluun.

No, se ei todellakaan ollut kertaakaan käynyt mielessäni.

Aina kun Janne puhui, niin hänen suustaan tuli verta.

Sitä myöskin roiskui minun päälleni Jannen puhuessa.

- No, Tarmoa minä en kuitenkaan tappanut.

Tarmo alkoi viittoilla hurjasti ja tietenkään hän ei voinut puhua, koska hänellä ei ollut päätä.

Janne tulkkasi hänen puolestaan.

- Tarmo sanoo, että se kaaos jonka aiheutit, niin hänkin lähti karkuun, eikä tiennyt minne mennä. Niinpä hän meni metsän suuntaan.

- Miten se minuun liittyy ja hänen kuolemaansa?

- Tarmo juoksi metsään ja Karhu pentueineen tuli vastaan, Emo hermostui, huitaisi nopeasti käpälällään ja se pää jäi sitten sinne.

Opettajamme Reijo puuttui keskusteluun.

- Jarno ei oikein ota vastuuta teoistaan. Minulle kävi samalla tavalla. Jouduin Jarnon toiminnan takia paniikkiin ja menin metsään, eksyin ja palelluin sinne.

Mari ja Nestori alkoivat suutelemaan keskenään.

- Minusta Jäbä yrittää parhaansa ja minusta meidän ei pitäisi olla niin ankaria häntä kohtaan.

Mikko K sanoi ja näytti peukkaa minulle.

Mikko K:n käytös unissani alkoi oikeasti raivostuttaa minua.

Oli unta tai ei, niin kiusatut ja kiusaajat eivät nyt vaan kaveeraa keskenään.

Mari irtautui Nestorista.

- Jäbä yrittää kovasti, vaan oikeasta toiminnasta ei sitten tule mitään.

Mari sanoi, nosti pikkusormensa pystään ja laittoi sen lorpahtamaan muistuttamaan kaikkein tyhmimpiäkin siitä, että meikä muka oli impotentti.

Tarmo huitoi edelleen kovasti opettajamme Reijon edessä.

- Tarmo hyvä, pään menettäminen ei ole mikään syy olla palauttamatta kotiläksyjä. Reijo sanoi.

Tarmo tuli eteeni ja huitoi kovasti.

- Tarmo syyttää sinua tästäkin tilanteesta. Janne tulkkasi minulle.

- Jotenkin ajattelin asian olevan näin.

- Missäs Jarnon kotiläksyt ovat? Reijo kysyi.
- Tässä nyt on ollut kaikennäköistä ja ne ovat jääneet tekemättä.
- Kyllä Jäbä on takuulla yrittänyt parhaansa. Mikko K sanoi.
- Läksynä oli siis tehdä esitelmä kahden suurvallan vastakkainasettelusta ja kun suurvaltojen välit tulehtuvat, niin onko silloin mitään mahdollisuutta rauhanomaiseen rinnakkaiseloon.
- Eli siis kyseessä oli USA:n ja Venäjän...

Kaikki nauroivat luokassa ja opettajamme Reijo katsoi minua kuin vajakkia.

- Minä en tiedä mikä tuo USA on ja en ymmärrä miten sait pikaruokalaketjun vedettyä tähän tehtävään mukaan.
- Mutta, tehtävänä oli tehdä esitelmä suurvaltojen...
- Sinä keksit sanoja, ei ole olemassa muita suurvaltoja kuin koulukiusaajat sekä koulukiusatut. Ja näiden suurvaltojen välisistä konflikteista oli

tarkoitus tehdä esitelmä.

- Jäbällä on ollut kaikennäköistä ja ajatukset ovat olleet muualla. Mikko K sanoi.

- Kuten minä ja silti siitä ei tullut mitään. Mari sanoi ja kaikki nauroivat.

- No, mä voin auttaa Jäbää ainakin Marin suhteen. Nestori sanoi ja Mari alkoi välittömästi suudella Nestoria.

Tarmo tuli eteeni yhä huitomaan.

- No mitä vittua nyt taas?

- Tarmo sanoo, että olet hänelle pään velkaa. Janne tulkkasi jälleen kerran.

Nousin ylös ja sanoin että minä en voi jäädä tänne.

- - Mä tulen sun mukaan, koska mä olen sun paras kaveri. Mikko K sanoi.

- Kuule Mikko, me ei olla kavereita.

Mikko K katsoi minua.

- Ymmärrän.

Sitten Mikko K halasi minua kovemmin kuin kukaan on koskaan halannut minua.

- Mäkin koen että tämä on syvempää. Me ei olla vaan kavereita, me ollaan veljiä.

Kaikka luokassa olijat nousivat taputtamaan ja samoin opettajamme Reijo.

Kaikki kuolleet ihmiset taputtivat minulle ja Mikolle.

He taputtivat meille.

24 - LUKU:

Heräsin omaan huutooni.

Lisäksi olin todella hikinen.

Jouni, Tommi ja Roni katsoivat minua oudosti, eivät kuitenkaan sanoneet mitään.

Vajassa oli ollut kylmä nukkua ja vaikka nuotio lämmitti vähän, niin se ei estänyt kylmää.

Nuotio alkoi sammumaan.

- Eikö tuolle notskille voitaisi tehdä jotain? Kysyin.
- On meillä vielä puita, sekä jonkin verran sytysnestettä jäljellä. Roni sanoi.

Roni otti mukanaan kantamansa sytysnestepullon, jonka hän oli ottanut bussista ja joka hänellä oli ollut mukanaan alusta asti omassa kassissaan.

- Saadaan tällä nopeammin lämpöä.

Tommi ja Jouni olivat makuuksillaan ja koittivat saada unta, minkä näissä olosuhteissa nyt voi saada.

Heitin pari puuta, pari meille vielä jäi ja Roni alkoi kaataa sytysnestettä niiden päälle.

- Varovasti sen aineen kanssa. Sanoin.

- Kyllä mä tiedän mitä olen tekemäs...

Ja jälleen kuului vihellys, ihan samanlainen kuin silloin kun meidät yllätettiin ensimmäisen kerran.

Roni tipahti polvilleen valuttaen suustaan verta.

Samalla sytysnestepullo tipahti hänen käsistään suoraan nuotioon, joka lemahti välittömästi valtavaksi liekkimereksi.

Ja liekkimeri lähti suoraan kohti Jounia.

Sitten Roni kaatui puolittain nuotion päälle.

Tuli hyökkäsi nopeasti sytytysnesteen saattamana seinään, sekä Jounin päälle.

Samalla latoa alettiin tulittaa hyvin voimakkaasti.

Meidät oli löydetty.

Koulukiusaajat olivat löytäneet meidät.

Jouni oli liekkien keskellä ja alkoi palaa pahasti.

- Jäbä, auta mua.

Tommi alkoi tulittaa takaisin.

- Ennen kuin tajusin, niin hänen vertaan oli lentänyt päälleni.

Jouni huusi lähes epäinhimillistä huutoaan, kun liekit söivät häntä.

Lähes viimeisillä voimillaan hän pyysi minua vielä kerran auttamaan häntä.

Olin vain paikallani ja katsoin tilanteen järjettömyyttä, eikä kehoni suostunut tekemään muuta kuin katselemaan tätä kauheutta.

Jouni huusi aikansa ja pyysi apua, kunnes tipahti polvilleen ja kaatui palavana maahan.

Kaikki ystäväni ja liittolaiseni olivat nyt kuolleet.

Olin yksin vajassa, joka oli tulessa.

Sitten tuli iski minuun ja housuni alkoivat palaa.

Hakkasin takillani palavaa jalkaani ja sain sen

sammumaan.

Ihoa oli silti ehtinyt palaa vähäsen.

Minulla ei silti ollut aikomuksenani kuolla tänä päivänä.

Eikä ainakaan koulukiusaajien luoteihin.

Hyökkäsin tulittaen vajasta ulos ja juoksin suoraan ojaan, joka oli lähellä vajaa.

Luodit vinkuivat sinne ja tänne.

Lähdin ryömimään ojan suojassa.

Luotin siihen että se suojaisi minua tältä hyökkäykseltä.

Ja vaikka kuolisinkin tänään, niin aikomuksenani oli viedä mahdollisimman monta koulukiusaajaa mukaanani.

Koulukiusaajat eivät saisi voittaa tätä sotaa!